

Magda Piskorczyk, Rzeźb mnie

Weszłam z nocy i mgły w Twoje czułe sny
w głodne dłonie Twe wniosłam ciało me

Weszłam z nocy i mgły w czułość Twoich rąk
Ty tęsknotą swą miałeś rzeźbić mnie jak
woda rzeźbi łąd

Dałeś stromość gór piersiom mym
Stałeś łąków łązy, nóg promienie dałeś mi

Nie zabieraj, nie zabieraj mi swych rąk..
Nie odbieraj mi rąk, nie zabieraj mi swych rąk

Rzeźb mnie jeszcze rzeźb, dłutem Twoich snów
jaką chcesz mnie mieć, taką dzisiaj miej

U mych ramion dwa skrzydła mam
ogień mam miast krwi, zmieniasz mnie w płonący krzew

Nie zabieraj, nie zabieraj mi swych rąk
Nie odbieraj mi rąk, nie zabieraj mi swych rąk

Rzeźb mnie jeszcze rzeźb...